

Innhold

- 2 **Leder**
- 3 **Kreklingsus**
- 6 **First meeting**
- 10 **Baksta-guten**
- 11 **Påske i oktober**
- 14 **Stigjern, sa du?!**
- 18 **Turtips: Sydpolen**
- 20 **Klara Klok**

Forsidefoto: Audun Bakke Andersen

Friluftsposten høst 2009

Festival på Hallingskeid og klatring i Jotunheimen. Spennvidden er stor i høstens Friluftspost.

Det har vært et begivenhetsrikt semester for BSI Friluft. Kreklingsus så dagens lys for første gang, og variasjonen i turprogrammet har vært stor.

I tillegg til å mimre om det som var, kan Friluftsposten også inspirere oss i det som kommer. I skrivende stund snør det i Bergen. Vi får ta det som et tegn på at en god vinter med mange fine turer er på vei!

Godt nytt år, og bruk det vel; ute og på tur!

Eirik Lindebjerg, redaktør

Leder

”For en jubel å kjenne skiene under benene, og så – når det suste ut for en bakke! Dette var vel a’ent til liv enn å traske i regn og bløite i Bergen”.

Disse ordene skrev Fridtjof Nansen etter å ha gått over fjellet fra Bergen til Oslo i 1884. Han var lei av den våte bergenske vinteren og ble hoppende glad da han endelig kunne ta skiene fatt oppe på høyfjellet. Nå, 125 år etter, er det nok mange av oss friluftsentusiaster som sitter med den samme følelsen: Vi vil opp på fjellet, kjenne vinterens kuldegrader på kroppen og gå på ski! Vi ser derfor fram til den kalde årstiden med glede og satser på en lang og god skisesong denne vinteren.

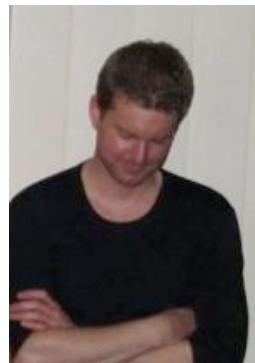
BSI Friluft har i høst hatt et hektisk semester med masse turer og aktiviteter. Vi registrerer med glede at medlemstallet er økende og at det er stor påmelding til turer. I vinter satser vi på at denne gode trenden fortsetter og at alle medlemmer blir fornøyd med vinterens og vårens turprogram.

Vi sees i vinterfjellet!

Morten Tvedterås, styreleder

Takk Morten!

Morten har akkurat gitt seg etter ett år i førersetet for å jobbe i snørike Stavanger. Resten av styret ønsker å takke vår dyktige leder for en fantastisk innsats!

Kreklingsus og dus!

De Skadeskutte rocker Kreklingbu

Foto: Torje Hirth

Historiens første Kreklingsus-festival ble en braksuksess!

Tekst: Christian Bjølseth

Helga 28-30 august arrangerte BSI-friluft verdens første Kreklingsus på hytta vår Kreklingbu. Dette var en tanke som jeg hadde lekt med en stund som hytteansvarlig, og som nå endelig fikk se dagens lys. Da vi i styret diskuterte festivalen så vi for oss at det ville komme

rundt 30 glade BSI'ere, medregnet styret. Dette viste seg å være en liten undervurdering av interessen for arrangementet.

Verdensrekord

Til sammen var vi i underkant av 70 stykker som feiret semesterstarten med musikk, tur, regn, mat og drikke i fjellet. Det var veldig gøy å se at denne lille ideen som ble utformet i ensomhet ved ovnen på hytta skulle

resultere i verdensrekord i mennesker inne på Kreklingbu!

Lavvoscene og bålkos

Av musikk fikk vi nyte Thomas Sabråten fra City Souls som åpnet festivalen med å få tidenes haglskur i hodet midt under konserten. Han fullførte med god stil, under en lavvo med BSI-friluftsbanneret som bakteppe. Etter dette spilte Grove Horn folkeviser som passet godt inn i omgivelsene. Kvelden ble avsluttet med god drikke og gode samtaler rundt bål, og inne i hytta.

Surt vær og hyttekos

Vi hadde lagt opp til tur lørdag morgen, og det var et imponerende stort antall mennesker som forsvant av gårde tidlig på morrakvisten. Det skal sies at været var ganske så utrivelig med regn, vind og lite sikt. Jeg og en liten gjeng ble tilbake i hytta, og vi koste oss med lapper og varm ovn. Etter hvert kom slitne og kalde turgåere

tilbake fra tur og vi ble etter hvert flere og flere i hytta. Det ble ytret ønske om at kveldens arrangement skulle foregå innendørs, hvilket det også ble til.

Fullt hus

I ettertid har jeg vært i hytta, og nærmest klødd meg i hodet, for hvordan i all verden klarte vi å få plass til så mange der inne? Jeg tror hytta vokste med oppgaven, og gjorde plassen større. I hvert fall spilte David Pavels & The Bossa Family opp og gav lun og topp stemning med perkusjon, saksofon og gitar. Terje Ringlund og Stian Høgestøl fra de Skadeskutte gav autentiske historier fra det harde livet i Tigerstaden, til publikums glede. Etter det planlagte programmet ble scenen åpnet og det var mange som bidro med underholdning. Fra BSI-friluft sitt styre fikk vi også en interessant forestilling signert Torje og Morten.

Kreklingsus også i 2010!

Utover søndagen dro folk nedover til byen med ulike tog, og Kreklingbu ble ryddet og gjort klar for nye besøkende. Det var mye arbeid, men en utrolig gøy og lærerik prosess. Styret har allerede konkludert med at dette er en ny tradisjon i BSI-

friluft sitt program. Som initiativtaker og festivalleder vil jeg takke alle som hjalp til med arbeid, alle musikere som stilte opp gratis og alle dere som ble med på denne turen!

Kreklingbu amfi gjøres klart til konsert.

Foto: Sara Fagerbakke

First meeting with the Norwegian mountains

Snow, fog and joy at Hallingskeid

Foto: Eirik Lindebjerg

Before I came to Norway I had no idea about hiking. Unfortunately, it seemed that I was the only one.

By: Franziska Meyer

Nearly everyone talked about climbing on mountains, outdoor-experiences and sleeping in a tent. Thus, the only thing I could do was to join the masses. That was easily done, because my fellow Erasmus-students talked

about going on trips with “this Friluft-group” all the time. No sooner said than done! I signed up for the first hiking trip of my life, arranged the equipment I needed, and suddenly sat on the train heading to Hallingskeid.

Barbeque and music

I didn't know what I could expect. The only thing I knew was that I would have to sleep in a tent, that we were going to walk for

several hours the next day and that the sky would be a bit cloudy. Arriving at the station, I took a first breath of fresh cool mountain air. From where we stood the cabin could be seen, which meant that we wouldn't have to walk that far. I was relieved because my friends and I had food for a whole company with us and the backpacks weighed heavy. After we had walked down we helped to put up the tents and the "stage". For both Friday and Saturday night the plan was to have a barbecue and music afterwards. My excitement rose with the amount of rain falling down per square meter per hour. Yes! It was raining a bit. So the first hours were filled with preparing everything before the main part of the group and the musicians came. Their arrival was estimated round half seven and in that very second the clouds dissolved, the rain stopped and the sun came out to welcome them. The good weather lasted during moving into the tents,

during the barbecue and for a moment everyone hoped for a dry concert under a clear Norwegian sky. We sat down before the stage-tent, holding beer cans and hot dogs in our hands, and as Thomas Sagbråthen played the first chord of his song it started to rain. And it rained. And it rained during this part and during the second part of the concert. But it had no effect on the audience. We enjoyed ourselves with folk music and Norwegian traditional, performed by "Grove Horn" who looked as Norwegian as possible: blond, tall and really viking-like.

Discovering the idea of hiking

The next day started with rain and a quick breakfast under the stage tent. Then we packed our backpacks and started walking. The hike was long, exhausting and wet - there was no doubt about that! But at the same time the view over the landscape was overwhelming. All the time I

was looking for blueberries and “multebærer”, a special Scandinavian berry with a fine tangy taste. Our water bottles could be filled with fresh cold water from the small springs and streams

that were constantly running beside us. The idea of hiking became clearer to me – being in nature, away from the luxury of our daily lives.

Through “multebær” rich valleys

Foto: Eirik Lindebjerg

Reward

The way led over bridges, hills, along a river that ended in a small lake, even over snow and ice, presumably a remnant of colder months. The lunch-break was short because the rain was cold and the wind brought the dampness deeper into every part of our bodies that was not covered well enough. I wasn't the only beginner, so

there were several who had to suffer a bit. After approximately 6 hours we returned to Kreklingbu. The cabin filled with the participants of this weekend's trip and it became clear that there was no chance for another open-air concert tonight because the rain hadn't stopped for a second and it did not seem as if it would stop ever again! By the time

the music started there where about 70 people in the hut, which offered sleeping accommodation for 6 to 10 people. So we weren't freezing anymore and could enjoy the music by candlelight and beer. Starting with pure rockmusic, performed by "De Skadeskutte" the atmosphere got better and better. The climax was reached when David Pavels entered the improvised stage, with guitar, sax, flute, drums and two incredible voices. To experience a

night like that was the best reward one can imagine for such an exhausting hike.

Not the last time

Coming home on Sunday was great. Everyone was looking forward to a hot shower and sleeping in a warm dry place. Anyway, this weekend was the best way to get introduced to hiking! The circumstances might have been challenging but I returned to Bergen knowing that that wasn't my last time on Norwegian mountains.

The reward: David Pavels band

Foto: Eirik Lindebjerg

Da e eg so e baksta-guten

– I ordlaoten åt Sterke-hyrten

Tekst: Torje Hirth

No e endle snjoen byrja koma, sjølv om da e enno taoe pao bakkadne nefø laoen. Or tao låfte fere skina te besten, nett slek dai laog dao vaoren kom. Utskotne tao ein pesen trestubbe, tao før krigjen. Desse sigla han besten og ein lakabodl so besto kadla fø piltalakje, opp pao vikafjedle fø å sjao itte om vatnet brast onde føtna pao dai. Eg, eg fere åleina, sjao da ska eg sei deg at taorena dai brest og greten eg ei kan halda attende. Om da kje e aobakle nok å gao ålaina, so fedl eg støtt i ain sprakjakrakje aoante eldhuset, sler hove i ein staid'n og komle ratt neri ælve. Og dao flire tausena tao meg.

Dafæ vatt eg gild dao eg saog denna gjengjen pao edlevå bjødnsterke friskusar koma. Da hadde våre skaple å vatte me øve pao hi sio, om eg makta. Eg lyte nett spyrja, kan eg fylgja pao? Eg kan fara bakst og kje gjera meg tao, fø eg er baksta guten.

Påskestemming i oktober

Utsikt mot Nærøyfjorden

Foto: Audun Bakke Andersen

Da solen kom opp over fjelltoppene ble det påskestemming i oktober.

Tekst Eirik Lindebjerg

Snøen kom tidlig i år. Vel, mange steder dro den også fort igjen, men den rakk å farge fjellene hvite og å overraske BSI Friluft på tur.

Jordalen

Mellom Stalheim og Gudvangen ligger en

bortgjemt dal. Så bortgjemt er den, at når en ser skiltet er det ikke annet enn loddrette fjellvegger på alle kanter. Jordalen er ikke verdens navle, men den kan by på utrolige naturopplevelser for den som kommer seg dit.

Det hadde lavet ned med snø i høyfjellet i det siste. Spente trasket vi i vei for å finne Jashaugbu. Det var mørkt og tungt å gå. Søket

etter den lille hytten var i gang, og det med tidenes kraftigste hodelykt, som Hanne hadde tatt med for anledningen. Omsider ble den både funnet, varmet opp og fylt av mette turgåere.

Påskan kommer!

Vi hadde gått et stykke oppover Slettedalen da den kom, sakte men målbevisst over fjelltoppene. Nysnø ble blendende hvit, himmelen klar blå og kinnene varme av solstrålene. Det var påske i oktober, og vi hadde tenkt å nyte det.

Foto: Audun Bakke Andersen

Snøen hindret oss ikke. Kanskje ble vi så inspirert av det vakre synet av hvite fjell, at vi ignorerte det tunge føret. Å vasse i snø en hel dag tar på, men er

været bra nok merker man det ikke før om kvelden.

Nærøyfjorden og oss

Enhver som har padlet Nærøyfjorden har sett opp på Bakkanosi og latt seg imponere. Det betyr også at dersom man står på Bakkanosi ser man enhver som padler i Nærøyfjorden. Utsikten kan ta pusten fra en, der den tynne og uberørte fjordarmen svinger seg 1400 meter under oss.

Det var med et smil vi inntok jegergryte i jashaugbu den kvelden, og smilet gikk ikke bort da vi våknet til en kald og klar vintermorgen i Jordalen.

Berre ein nut

Det var tid for Jordalsnuten. Fjellet markerer starten på Jordalen, og er en karakteristisk nut. Det hvite, avrundede tårnet er fremtredende på J.C. Dahls maleri fra Stalheim, og fjellet gav inspirasjon til Per Sivles "Berre ein hund". Vi var på

kulturhistorisk grunn. Naturhistorisk også ble vi påminnet da våre geologistudiner pekte ut formasjoner og bergarter.

Igjen var vi på toppen av et stup. Og igjen lot vi oss imponere over utsikten. Langt der ute i vest så vi

skyene begynne å rulle innover. Det var tydelig at høsten ville komme tilbake. Påsken sitt tidlige inntog hadde nok provosert den. Takkneilige for å ha tatt del i nettopp det, satte vi kursen mot Bergen igjen.

Sjokoladen og appelsin er tatt frem. Foto: Audun Bakke Andersen

Stigjern, sa du?!

Falketind byr på bratt terreng

Foto: Jonas Lie

Tekst: Kathinka Aakenes

Øks?

-Er det ingen som eier noe utstyr, øks for eksempel? Lunken respons på turladers forsøk på å kartlegge mulighetene for å løse den lille utstyrskrise, før en håndfull bergensstudenter skulle bestige Jotunheimens spektakulære topp – Falketind. For å kompensere for den tette stillheten tar jeg til ordet, og meddeler at jeg tross alt har ei lita øks

ligganes, og at jeg gjerne kan raske den med. Det slo meg at Jotunheimen bød på en begrenset mengde trær, så anvendelsesområdet var noe knapt etter min oppfatning, men siden jeg allerede var blitt kry over å kunne bidra, antok jeg at karan øverst på BSI-rangstigen hadde stålkontroll. Øksa blei derfor med til fjellheimen.

Krig med vinden

Etter en lengre kjøretur fredag ettermiddag, stod vi et par stykk under en forblåst lavvoduk og tviholdt på stanga for det vi var gode for, mens de øvrige deltagerne dro duken som aldri før. Det var pessvær og storm i vindkasta, og forholda var tilrettelagt for å sette rekord i antall timer på å ikke sette opp en lavvo. Etter å ha utfordra liv og helbred lenge nok, valgte vi å ty til små, lave fjelltelt, som i lag med kampesteiner rundet duken, slutta å krige med vinden. Vi krølla oss sammen, seks-syv helter i et telt beregnet for fire. Slik lå vi og venta på morgendagen.

Før vi la iveri på lørdagsmorrän gjaldt det å fordele utstyret til brevandringa. Turleder Jonas spør om jeg har fått stegjern. Stig-hvaforno',

sa'ru? Nei, sannsynligvis ikke. Men isøks – det hadde jeg, ikke sant? IS-øks?, svarer jeg, og innser samtidig den minimale nytten av mitt medbrakte utstyrsbidrag. Godt det.

Mot toppen

I tilsvarende godvær som dagen i forveien, samt strålende tåke på toppen av kransekaka, bar det av sted i retning 2000-meterstoppen. Vi krabba opp et stup parallelt med en gigafoss, og det var jo så karambabratt at jeg angra på at jeg lot wiskeyen bli hjemme. Glatt føre og vindstyrke i 1010, samt utsikt ned i døden er ikke hverdagskost for enkle jusstudenter. Jeg tvilte likevel aldri på toppen. Og i ettertid tviler jeg heller ikke på at vi la Falketind under våre føtter, til tross for fravær av varde, i tillegg til at GPS'en hevdet vi stod på 1803 meter over havet.

På toppen av Falketind??

Foto: Jonas Lie

Nattlig dramatik

Mørket sneik seg inn på oss kjappere enn antatt. For å unngå døden på vei ned, lagde turlleder Lars en rappell ned det verste henget, og vi brukte minst halvannen time på å svinse oss ned skrenten. Som den ansvarsfulle personen jeg er, inntok jeg plassen i siste pulje, og var av de heldige som ikke kom ned før svarte natta. Da hadde vi en, til to-timers marsj igjen til

campen. Det som måtte skje, skjedde selvsagt. Vi mista stien og loka rundt i heimen uten særlig tro på at vi kunne orientere oss i terrenget.

Gå for å holde varmen

Turlleder nummer 1 prøvde desperat å spre en overpositiv stemning, men ga opp etter en 20 sekunders beroligende hivefive-runde. Turlleder 2 ble besatt av å snuse på alle snøflekker for å undersøke

om han fant spor etter sivilisasjon. Ei frøken hadde glømt hodelykt, den fjerde overraska med psykisk ustabilitet, 90'-modellen var "sulten, våt, trøtt og kald", og jeg var fremdeles usikker på om den såkalte krisesituasjonen var ekstraordinær, eller bare en naturlig del av helgeturen.

I tilsynelatende godt humør

Slik utgjorde vi litt av et syn for værgudene. Lars tok en oppsummering på antall vindposer som var pakket ned i dagstursekkene, kom til tallet to, og vi forberedte oss på tanken om å mose

oss ned i den trange posen for så å finne godposisjonen i ura. I samme slengen informerte han om at nå "går vi for å holde varmen". Med andre ord – ikke for å komme fram. Flott.

Likevel forsøkte vi å holde humøret oppe ved å gnåle de låtene vi kom på. Sangvalget ble mer og mer dystert. Dessuten hjalp det pent lite at vi måtte gå i ring i 5-6 timer før vi så hoppende lys hundretusen mil unna. Jonas var veldig fornøyd med at det ikke var hjelpekorpsset som kom oss i møte, men første puljen av reisefølget som alle kunne vise til en rykende fersk bekymringsrynke.

Vi heiv oss i bilene og peisa på tilbake til Bergen.

Jotunheimen - snakkes aldri.

Turtips:

På ski til Sydpolen

Bor man i Bergen, er ikke en skitur på Sydpolen så langt unna.

Tekst: Eirik Lindebjerg

Sydpolen er den sørligste toppen på Gullfjellmassivet og står fritt og imponerende med sine bratte stup på vestsiden. Det runde karakteristiske fjellet kan ses fra både Vidden og Samnanger. Sydpolen, eller Søre Gullfjellstoppen er Bergens mest snøsikre fjell. I tillegg byr det på utfordringer på alle nivåer.

Lett og snøsikkert

Ta turen opp fra Osevann, for den milde og snøsikre versjonen. Her følger en tråkket opp forbi Redningshytten og tar til høyre på toppen av Korketrekkeren. Nordsiden av Sydpolen har alltid snø. Her er forholdene

gode langt ut på våren, da snøen legger seg i det lett gjenkjennelige skaret, som også byr på morsom kjøring ned igjen.

Bratt og utfordrende

Sør for Sydpolen (i dette tilfellet går det faktisk an) ligger Bergens lengste bakke. Fra 962 moh på toppen går det rett ned til rundt 200 moh. Følg ryggen nedover for normalveien, eller gå på jakt etter mer utfordrende renner. Utgangspunkt for denne siden av Gullfjellet er gjerne parkeringen i Haugsdalen.

Kveldstur eller tur på by'n?

Har du lyst til å gå på tur, men har ikke mulighet til å dra en hel helg? Eller foretrekker du å treffe spreke friluftstudenter og –studiner på en pub?

BSI Friluft arrangerer hvert semester en rekke faste arrangementer i tillegg til helgeturer.

Månedens kveldstur går en gang i måneden med enkle turer stort sett på byfjellene. Turen avsluttes gjerne med bålkos, dersom været er for fint til å ta en tidlig kveld.

Månedens pub er det sosiale samlingspunktet for studenter som liker friluftsliv i Bergen.

Fjellmøte arrangeres også en gang i måneden. Her blir inspirerende foredrag akkompagnert av vafler og øl.

Følg med på internett og mailinglisten, og bli med på våre faste arrangementer!

BSI Friluft på Facebook

I tillegg til nettsiden www.friluft.uib.no finner du nå også BSI Friluft på Facebook. På våre gruppesider på Facebook finner du informasjon om kommende turer, bilder og ikke minst andre Friluft'ere!

Hyttekos

Hytten vår Kreklingbu er også til utleie! Hytten ligger to timer fra bergen med tog, på Hallingskeid.

Hallingskeid er et attraktivt reisemål dersom du vil sykle Rallarvegen, gå fjellturer, fiske eller bare slappe av i solveggen. Om vinteren er stedet snøsikkert og kan fungere som utgangspunkt for turer til Finse, Geiteryggshytta eller Mjølfjell. Eller man kan ta dagsturer til de mange skivennlige toppene i området.

Hytta er på 60 kvm og har 10 sengeplasser. For bare 50 kroner per natt får du her en nydelig fjellferie.

For mer informasjon om hytta og utleie av den, gå til www.friluft.uib.no og klikk på "hytta vår".

Sidan sist..

... har Ragnar etter å ha blitt erklært singel på festival Kreklingsus fått mange tilbud av ulike slag. Berre ei klarte å komme seg heilskinna over Ragnars test-fjell – Gratulerer!

...sidan sist har Kjetil bedd om å få bli erklært singel på neste Kreklingsus-festival

....har Torgeir i eksamenståka ete ein gjeng mellomleggsbind

... har eks-leiar Morten uttalt; "lager man møkk, så må man spre 'an"

... har klatrefantome xxx takka nei til one-night-stand fordi det innebar kyssing.

... har eks-leiar Morten ofra seg frå BSI frilufters renomè, ved å brøle på seg støy-advarsel av BSIfriluft-fiendtlige bartenderar (som etter å ha hatt BSI segling i lokalet var redd for at BSI friluftersfolk heller ikkje drakk øl).

... har klara klok prøvd å få med seg ein same i kyrkja – utan hell.

... har eks-leiar Morten flytta heim til mor

.... er Torje fortsatt ikkje blitt kasta ut av madammen, sidan kjøkkenet ikkje er ferdig oppussa

.... har friluftspostredaktør eirik blitt tagga i utallege snuskete album på fjesboka.

- Klara klok-